U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **S. M. I.,** zast. advokátem Mgr. Jiřím Hladíkem, se sídlem AK Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Policie ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie, Hradec Králové,** Inspektorát cizinecké policie Pardubice, se sídlem Pardubice, Pražská, areál letiště, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pob. v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 41/2010,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se svým podáním ze dne 13. 7. 2010 domáhá toho, aby krajskému soudu byla určena lhůta 10 dnů k vydání usnesení o zrušení usnesení krajského soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 52 A 41/2010 - 47 (ve věci zamítnutí návrhu na předběžné opatření).

Navrhovatel se žalobou ze dne 11. 6. 2010 domáhal toho, aby bylo žalovanému zakázáno pokračovat v nezákonném zásahu do jeho práv. Současně žádal, aby bylo vydáno předběžné opatření, spočívající v přerušení správního řízení. Dne 24. 6. 2010 vydal krajský soud usnesení č. j. 52 A 41/2010 - 47, kterým návrh na předběžné opatření zamítl; ještě před tím, než toto usnesení nabylo právní moci, vzal navrhovatel dne 25. 6. 2010 žalobu zpět, a to jak ve věci samé, tak i stran předběžného opatření. Dle názoru navrhovatele byl krajský soud povinen podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 96 odst. 2 o. s. ř. rozhodnout v rozsahu zpětvzetí též o zrušené uvedeného usnesení. To však krajský soud dosud

neučinil, ačkoli usnesení o zastavení řízení vydal již dne 30.6.2010. V této nečinnosti soudu spatřuje navrhovatel zbytečné průtahy, přitom dle názoru navrhovatele se nejedná o žádný složitý úkon a krajský soud jej mohl učinit bezodkladně.

Podle ust. § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť navrhovatel se domáhá vydání rozhodnutí soudu v době, kdy řízení ve věci bylo již pravomocně skončeno. V současné době již není vedeno žádné soudní řízení, v němž by byl krajský soud povinen jakékoli rozhodnutí vydat. Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že soudní řád správní je ve vztahu k občanskému soudnímu řádu lex specialis. Navrhovatel se nepřípadně domáhá aplikace ust. § 96 odst. 2 o. s. ř. stran zpětvzetí návrhu účastníkem. Institut zpětvzetí, institut předběžného opatření jakož i institut zastavení řízení upravuje v plném rozsahu s. ř. s., nelze se proto dovolávat postupu dle § 96 o. s. ř., stanoví-li postup ve věci, kterou krajský soud ve správním soudnictví projednával, ust. § 47 písm. a) s. ř. s. Nadto je třeba, nad rámec uvedeného odůvodnění uvést, že účelem právní úpravy obsažené v § 96 odst. 2 o. s. ř. je, aby v případě kdy zpětvzetí návrhu bylo učiněno účastníkem řízení poté, co již soud rozhodl, avšak rozhodnutí ještě není v právní moci, mohl soud zrušit ta rozhodnutí, kterými vznikla práva či povinnosti účastníka řízení, který vzal návrh zpět. V případě navrhovatele, jakkoli již bylo uvedeno, že zde nelze dle o. s. ř. postupovat, však rozhodnutí o zamítnutí návrhu na předběžné opatření žádné povinnosti neukládá a nejedná se v něm ani o žádných právech.

Usnesením krajského soudu ze dne 30. 6. 2010, č. j. 52 A 41/2010 - 54 bylo řízení ve věci navrhovatele na základě zpětvzetí ze dne 25. 6. 2010 v souladu se zákonem - § 47 písm.a) s. ř. s. zastaveno; o věci navrhovatele již nemůže krajský vést řízení, tedy ani mu nepřísluší činit již ani jakékoli úkony, a to ani stran usnesení ve věci předběžného opatření. Předběžné opatření, je opatřením dočasné povahy, kterým lze prozatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, a zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).Toto rozhodnutí má tedy pouze omezené trvání. Bylo-li řízení před krajským soudem zastaveno, stalo se i toto

opatření, kterým nadto nebylo návrhu vyhověno a poměry účastníků se ani nikterak v důsledku jeho vydání nezměnily, bezpředmětným.

Skutečnost, že navrhovatel s postupem krajského soudu nesouhlasí, nezakládá sama o sobě důvod pro postup ve smyslu ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. S přihlédnutím k výše uvedenému nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než návrh zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 3. srpna 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu